

heldur eigi koma til greina í máli þessu, enda þykir stefnandi eigi hafa fært að því nægar sönnur, að umræddar framkvæmdir stefnda valdi henni tjóni, sem fébótaskyld sé lögum samkvæmt.

Verður því niðurstaða málsins sú, að stefndi á að vera sýkn af öllum kröfum stefnanda í máli þessu.

Eftir þessum úrslitum ber að dæma stefnanda til að greiða stefnda málskostnað, sem þykir eftir atvikum hæfilega ákveðinn kr. 5.000.00, þar með talinn málskostnaður í lögbanasmálinu fyrir fúgetadómi.

Valgarður Kristjánsson borgardómari kvað upp dóm þennan ásamt meðdómendum Diðriki Helgasyni múrarameistara og Indriða Níelssyni húsasmíðameistara.

Dómsorð:

Stefndi, Bjarni Kristmundsson, á að vera sýkn af öllum kröfum stefnanda, Friðu Kristjánsdóttur, í máli þessu.

Lögbann það, sem að framan greinir, er úr gildi fellt.

Stefnandi greiði stefnda kr. 5.000.00 í málskostnað innan 15 daga frá lögbirtingu dóms þessa að viðlagðri aðför að lögum.

Föstudaginn 16. júní 1967.

Nr. 42/1966. M (Þorvaldur Þórarinsson hrl.)

gegn

K og gagnsök (Ingi Ingimundarson hrl.).

Dóminn skipuðu hinir reglulegu dómárar Hæstaréttar.

Barnsfaðernismál.

Dómur Hæstaréttar.

Aðaláfrýjandi hefur skotið máli þessu til Hæstaréttar með áfrýjunarstefnu 24. marz 1966. Krefst hann aðallega sýknu af kröfum gagnáfrýjanda og málskostnaðr úr hennar hendi bæði í héraði og fyrir Hæstarétti. Til vara krefst aðaláfrýj-

andi þess, að honum verði dæmdur synjunareidur í málinu og að um málskostnað fari, eins og að framan greinir um aðalkröfu hans.

Gagnáfrýjandi, sem fengið hefur gjafsókn fyrir Hæstarétti, hefur áfrýjað málinu af sinni hendi með áfrýjunarstefnu 25. marz 1966. Krefst hún aðallega, að aðaláfrýjandi verði dæmdur faðir drengsins X, sem fæddur er 11. október 1961, og að honum verði dæmt að greiða meðlag með drengnum frá fæðingu hans til fullnaðs 16 ára aldurs svo og fæðingarstyrk og tryggingariðgjald gagnáfrýjanda árið 1961, allt samkvæmt yfirvaldsúrskurði. Til vara krefst gagnáfrýjandi staðfestingar héraðsdóms. Í báðum tilvikum hefur gagnáfrýjandi krafizt málskostnaðar fyrir Hæstarétti úr hendi aðaláfrýjanda, eins og málið væri eigi gjafsóknarmál.

Gagnáfrýjandi hefur fengið leyfi til málshöfðunar þessarar 21. júní 1965.

Eftir uppsögu héraðsdóms hefur verið aflað nokkurra nýrra gagna, og vitnið S hefur komið fyrir dóm og eiðfest vætti sitt.

Svo sem í héraðsdómi greinir, ól gagnáfrýjandi hinn 11. október 1961 sveinbarn. Var það skirt hinn 18. marz 1962 og hlaut nafnið X. Föður að barninu lýsti gagnáfrýjandi H, sem hún kvaðst hafa haft samfarir við seint í desember 1960, að afstöðnum dansleik. Var að beiðni gagnáfrýjanda hafin rannsókn á hendur H, með því að hann neitaði að tjá sig um málið, fyrr en blóðrannsókn hefði farið fram. Við blóðrannsókn reyndist loku skotið fyrir faðerni H að barninu. Blóðrannsóknin var endurtekin, og varð niðurstaðan óbreytt. Að svo komnu máli lýsti gagnáfrýjandi fyrir dómi 8. janúar 1965 aðaláfrýjanda máls þessa, M, föður barnsins. Kveður gagnáfrýjandi sig hafa „kynnzt“ aðaláfrýjanda „í lok október eða nóvember 1959“. Hafi „þau frá þeim tíma“ haft „íðulega samfarir, unz upp úr kunningsskap þeirra slitnaði í apríl 1961“, en þá hafi hún verið orðin þunguð af hans völdum. Aðaláfrýjandi viðurkennir, að aðiljar hafi kynnzt í október eða nóvember 1959 og þau haft samfarir öðru hverju. Hann telur, að slitnað hafi upp úr kunningskap sín-

um við gagnáfrýjanda „í síðasta lagi í október 1960 og hafi þau ekki haft samfarir eftir það.“ Vitnið S, sem gagnáfrýjandi dvaldist hjá veturinn 1960—1961, kveður aðaláfrýjanda hafa komið iðulega á næturþeli og heimsótt gagnáfrýjanda. Segist vitni þetta hafa séð aðaláfrýjanda í tvö skipti, þegar hann kom í næturheimsóknir sínar. „Var það örugglega í janúar 1961 í annað skiptið og jafnvel bæði“. Kveðst vitnið þess fullvisst, að kunningsskapur aðilja hafi staðið fram í febrúar 1961. Eigi kveðst vitnið hafa veitt því eftirtekt, að aðrir karlmenn en aðaláfrýjandi væru í týgjum við gagnáfrýjanda. Vitni þetta hefur staðfest vætti sitt með eidi. Blóðrannsókn útilokaði aðaláfrýjanda eigi.

Aðiljar máls þessa eru sammála um, að þau hafi verið í þingum og komið saman að líkamslosta frá því síðla árs 1959 og fram í október 1960. Aðaláfrýjandi telur þau hafa þá skilið að skiptum, en gagnáfrýjandi heldur því fram, að líkamsmök þeirra hafi haldizt fram í apríl 1961. Kynferðismök þeirra um eins árs tíma og svo framburður S veitir nokkrar líkur fyrir því, að kynferðismök þeirra hafi haldizt lengur en aðaláfrýjandi vill vera láta. Málsstaður gagnáfrýjanda veikist hins vegar mjög við það, að hún lýsti annan mann föður að barninu, lét það að nokkru heita í höfuð þess manns, gerði reka að því að höfða faðernisrannsókn á hendur honum og nefndi aðaláfrýjanda eigi til sögu, fyrr en hinn maðurinn hafði verið lýstur úr leik með blóðrannsókn. Þá hefur eigi farið fram erfðarannsókn og mannfræðis á aðiljum og barninu. Þegar litið er til hinna löngu kynlífskynna aðilja og að öðru leyti með tilvísun til forsendna héraðsdóms, þykir þó rétt að láta úrslit málsins velta á fyllingareiði gagnáfrýjanda. Þegar það er virt, að gagnáfrýjandi hefur viðurkennt að hafa haft samfarir við aðaláfrýjanda og H á mögulegum getnaðartíma barnsins, þykir rétt að láta eiðstafinn taka til þess, að gagnáfrýjandi hafi aðeins haft samfarir við þessa tvo menn á greindum tíma.

Samkvæmt framangreindu verða málsúrslit þau, að vinni gagnáfrýjandi á löglegu varnarþingi eidi að því innan tveggja mánaða frá birtingu dóms þessa, að hún hafi á tímabilinu frá

og með 15. nóvember 1960 til og með 13. febrúar 1961 einungis haft holdlegar samfarir við aðaláfrýjanda og H, skal telja aðaláfrýjanda föður að barni gagnáfrýjanda, X, fæddu 11. október 1961. Þá greiði aðaláfrýjandi gagnáfrýjanda fæðingarstyrk, barnsfararkostnað, almennt tryggingariðgjald fyrir árið 1961 og meðlag með barninu frá fæðingu þess til fullnaðs 16 ára aldurs þess, allt eftir yfirvaldsúrskurði.

Ef gagnáfrýjandi vinnur eiðinn, staðfestast málskostnaðarákvæði héraðsdóms og aðaláfrýjandi greiði málskostnað fyrir Hæstarétti, kr. 10.000.00, er renni í rikissjóð.

Ef gagnáfrýjanda verður eiðfall, skal aðaláfrýjandi vera sýkn af kröfum hennar og málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti falla niður.

Málflutningslaun skipaðs talsmanns gagnáfrýjanda fyrir Hæstarétti, kr. 10.000.00, greiðist úr rikissjóði.

Dómsorð:

Ef gagnáfrýjandi, M, vinnur eið að því á löglegu varnarpingi innan tveggja mánaða frá birtingu dóms þessa, að hún hafi á tímabilinu frá og með 15. nóvember 1960 til og með 13. febrúar 1961 einungis haft holdlegar samfarir við aðaláfrýjanda, M, og H, skal telja aðaláfrýjanda föður að barni gagnáfrýjanda, X, fæddu 11. október 1961. Þá skal og aðaláfrýjandi greiða gagnáfrýjanda fæðingarstyrk, barnsfararkostnað, almennt tryggingariðgjald fyrir árið 1961 og meðlag með barninu, X, frá fæðingu þess til fullnaðs 16 ára aldurs, allt eftir yfirvaldsúrskurði.

Vinni gagnáfrýjandi eiðinn, skulu vera óröskuð málskostnaðarákvæði héraðsdóms og aðaláfrýjandi greiða málskostnað fyrir Hæstarétti, kr. 10.000.00, er renni í rikissjóð.

Verði gagnáfrýjanda eiðfall, skal aðaláfrýjandi vera

sýkn af kröfum gagnáfrýjanda, en málskostnaður í héraði og fyrir Hæstarétti falli þá niður.

Málflutningslaun talsmanns gagnáfrýjanda, Inga Ingimundarsonar hæstaréttarlögmanns, kr. 10.000.00, greiddast úr ríkissjóði.

Dóminum ber að fullnægja að viðlagðri aðför að lögum.

Dómur bæjarþings Reykjavíkur 28. janúar 1966.

Ár 1966, föstudaginn 28. janúar, var á bæjarþingi Reykjavíkur sem haldið var í Borgartúni 7 af Gunnlaugi Briem sakadómará, kveðinn upp dómur í barnsfaðernismálinu nr. 1/1966: K gegn M, sem tekið var til dóms 13. þ. m.

Sóknaraðili í máli þessu, K, sem er ógift, til heimilis að . . . hér í borg, fædd . . . 1944, ól 11. október 1961 sveinbarn, sem í skírinni hlaut nafnið X. Föður að barni þessu hefur hún lýst M bifreiðarstjóra, . . . hér í borg, fæddan . . . 1939, en hann hefur ekki viljað við faðerni barnsins kannast, og hefur sóknaraðili því höfðað mál gegn honum. Hefur hún krafizt þess fyrir dómi, að hann verði dæmdur faðir barnsins, til að greiða meðlag með því frá fæðingu þess til fullnaðs 16 ára aldurs, fæðingarstyrk til sóknaraðilja og tryggingariðgjöld hennar fyrir árið 1961, allt skv. yfirvaldsúrskurði. Til vara krefst hún fyllingareiðs. Þá krefst hún málskostnaðar að mati dómsins.

Varnaraðili, M, hefur krafizt þess fyrir dómi, að hann verði sýknaður af kröfum sóknaraðilja, en til vara, að honum verði dæmdur synjunareiður. Málskostnaðar kvaðst varnaraðili ekki krefjast, er hann mætti í dómi, en í greinargerð hefur talsmaður varnaraðilja krafizt þess, að hvernig sem málið fari, þ. e. hvort sem aðalkrafa eða varakrafa varnaraðilja verði tekin til greina, verði varnaraðilja tildæmdur hæfilegur málskostnaður úr hendi sóknaraðilja, þar á meðal hæfileg málflutningslaun til talsmannsins.

Sóknaraðili höfðaði barnsfaðernismál upphaflega út af framangreindu barni fyrir bæjarþingi Siglufjarðar í árslok 1962. Lýsti hún þá H flugmann, . . ., Kópavogi, föður að barninu. Krafðist hún þess, að gegn honum yrði höfðað barnsfaðernismál og hann yrði dæmdur faðir barnsins, en til vara, að henni yrði dæmdur

fyllingareiður. Í hvoru tveggja tilfellinu krafðist hún málskostnaðar að skaðlausu. Sóknaraðili óskaði ekki eftir að tjá sig um samband sitt við H, unz niðurstöður blóðrannsóknar lægju fyrir. Við blóðrannsókn kom í ljós, að H gat ekki verið faðir að barni sóknaraðilja, og kvaðst hún þá að betur athuguðu máli óska eftir því, að málið yrði hafið.

Sóknaraðili hefur skýrt svo frá fyrir bæjarþingi Reykjavíkur, að hún hafi upphaflega talið, að H væri faðir að barni hennar og stæði það því á fæðingarvottorði þess.

Sóknaraðili kveðst hafa kynnt varnaraðilja, M, í október eða nóvember 1959. Höfðu þau frá þeim tíma oftsinnis samfarir, unz upp úr kunningsskap þeirra slitnaði í apríl 1961, en þá var sóknaraðili orðin ófrísk að barni því, sem mál þetta er risið af. Sóknaraðili kveður þau varnaraðilja iðulega hafa haft samfarir á getnaðartíma barnsins og hafi aldrei verið gerðar neinar ráðstafanir af þeirra hálfu til að hindra getnað. Sóknaraðili kveður samfarirnar yfirleitt alltaf hafa farið fram á heimili varnaraðilja að ... Seint í desember 1960 kveðst sóknaraðili hafa haft samfarir við H í húsi einu hér í borginni að afstöðnum dansleik, og voru ekki gerðar neinar ráðstafanir til að hindra, að hún yrði ófrísk. Sóknaraðili kveðst hafa talið, að H gæti verið faðir að barni hennar, en hann útilokaðist frá faðerninu við blóðrannsókn, eins og áður greinir. Sóknaraðili kveðst síðast hafa haft á klæðum, áður en hún varð ófrísk, einhvern tíma í desember 1960, en hvaða dag það var, man hún ekki. Hún kveðst ávallt hafa haft reglulegar tíðir. Sóknaraðili staðhæfir, að hún hafi ekki haft samfarir við aðra karlmenn á framangreindum tíma en þá varnaraðilja og H.

Sóknaraðili kveður varnaraðilja hafa viðurkennt fyrir sér að vera faðir að barni hennar, en tekið jafnframt fram, að hann mundi aldrei viðurkenna það fyrir opinberum aðiljum. Varnaraðili hefur tvisvar heimsótt sóknaraðilja til að sjá barn hennar, og í síðara skiptið fór hann með það út með sér. Að öðru leyti hefur hann ekki skipt sér af barninu. Sóknaraðili skýrir frá því, að er varnaraðili var búinn að neita algerlega að gangast við barni hennar, hafi hún farið út í það að benda fyrst á H til að ganga úr skugga um, hvort hann gæti verið faðir þess.

Varnaraðili, M, kveður það vel geta verið rétt, að hann hafi kynnt sóknaraðilja í október eða nóvember 1959 hér í borginni. Tókst með þeim kunningsskapur, er hélzt þar til í september eða október 1960. Á þessu tímabili höfðu þau samfarir annað

slagið, unz upp úr kunningsskap þeirra slitnaði. Samfarirnar fóru fram stundum í herbergi, sem varnaraðili hafði við Snorrabraut, en annars á hinum og þessum stöðum. Voru ekki gerðar neinar ráðstafanir til að hindra, að sóknaraðili yrði ófrísk. Varnaraðili kveður sóknaraðilja ekki hafa tjáð sér, að hann væri faðir að barni hennar, fyrr en vorið 1964. Varnaraðili kveður hafa slitnað upp úr kunningsskap þeirra sóknaraðilja í síðasta lagi í október 1960 og hafi þau ekki haft samfarir eftir það. Varnaraðili kveðst ekki geta bent á neinn mann, er hafi haft samfarir við sóknaraðilja á getnartíma barnsins að undanskildu því, að hann kveðst hafa frétt, að hún hafi verið í barnsfaðernismáli við H.

Vitnið S, sem er kunningjakona sóknaraðilja, kveður hana hafa verið í fæði hjá sér veturinn 1960—1961 og einnig sofið um tíma heima hjá sér þennan vetur. Vitnið kannast við varnaraðilja, M, og kveður hann hafa komið iðulega í heimsókn til sóknaraðilja umræddan vetur, en eingöngu á næturnar. Barði hann þá upp á hjá henni, og vaknaði vitnið iðulega við hávaðann. Vitnið kveður sóknaraðilja alltaf hafa farið fram og opnað fyrir varnaraðilja, en síðan farið á brott með honum.

Vitnið varð ekki vart við það, að neinn annar en varnaraðili væri í kunningsskap við sóknaraðilja þennan vetur. Vitnið sá varnaraðilja í tvö skipti, þegar hann kom í næturheimsóknir sínar. Var það örugglega í janúar í annað skiptið eða jafnvel bæði. Vitnið er öruggt um það, að kunningsskapur sóknaraðilja og varnaraðilja stóð fram í febrúar 1961. Vitnið kveður sóknaraðilja hafa skýrt sér frá því seinni part vetrar 1961, að hún væri ófrísk. Ekki minntist hún á það, hver væri faðirinn, en vitnið taldi ekki öðrum til að dreifa en varnaraðilja, þar sem þau voru alltaf meira og minna saman. Vitnið kveðst hafa margbeðið sóknaraðilja að hætta að vera með varnaraðilja, vegna þess hve ung hún væri, en það hafi engan árangur borið. Sóknaraðili minntist aldrei á það við vitnið, að hún væri heitbundin varnaraðilja.

Vitnið B lögregluþjónn hefur skýrt frá því, að sóknaraðili sé búinn að vera ráðskona hjá sér frá því í september 1964 og hafi hún haft barn sitt með sér. Stuttu eftir að hún kom til vitnisins, skýrði hún frá því, að varnaraðili, M, væri faðir barnsins. Vitnið kveðst hafa verið eitt sinn við lögreglustörf í samkomuhúsinu Þórskaffi, skömmu eftir að sóknaraðili fór að starfa hjá því. Kom þá varnaraðili, sem vitnið kannast við, til þess og tók það tali. Spurði hann vitnið eitthvað á þessa leið, hvort því litist ekki vel á strákinn og hvort hann væri ekki líkur sér.

Vitnið kveður varnaraðilja hafa átt við dreng sóknaraðilja, enda frétti það síðar, að hann hafi komið heim til þess sama dag og tekið drenginn með sér í ökuferð. Jafnframt heyrði vitnið, að varnaraðili hefði gefið drengnum einhver leikföng. Varnaraðili var talsvert ölvaður, er þetta gerðist, en þó ekki meira en það, að hann hafði fengið inngöngu í samkomuhúsið. Einhver bifreiðarstjóri var með varnaraðilja, en vitnið man ekki nafn hans.

Vitnið J, er býr í sama húsi og sóknaraðili, hefur skýrt frá því, að dag einn haustið 1964 hafi sóknaraðili skroppið að heiman og hafi drengur hennar, sem þá var 3 ára að aldri, verið hjá því á meðan. Á meðan sóknaraðili var á brott, varð vitnið vart við það, að barið var að dyrum hjá henni. Vitnið fór til dyra og hitti þar mann, er spurði eftir sóknaraðilja. Maðurinn var eitt-hvað með áfengisáhrifum. Í fylgd með manninum var leigubifreiðarstjóri. Vitnið sagði manninum, að sóknaraðili væri ekki heima. Drengur sóknaraðilja hafði farið með vitninu til dyra, og þegar maðurinn sá hann, sagði hann, að þetta væri sonur sinn. Spurði hann vitnið, hvort því fyndist hann ekki líkur sér. Maðurinn spurði einnig, hvort hann mætti ekki fá drenginn með sér. Vitnið vildi fyrst ekki fallast á þetta, en lét þó að lokum til leiðast, og fór maðurinn á brott með drenginn í bifreið. Kom hann aftur eftir um það bil 1 klst. og skilaði drengnum. Hafði maðurinn keypt handa honum leikföng og sælgæti. Maðurinn kvaðst hafa farið með drenginn heim til móður sinnar til að sýna hann. Ítrekaði maðurinn þá ummæli sín um, að hann ætti drenginn og hafði enn á orði og þá við tilvonandi tengdamóður vitnisins, að drengurinn væri líkur sér. Vitnið minnir, að sóknaraðili hafi ekki komið heim, fyrr en maðurinn var farinn á brott. Vitnið kveður unnusta sinn hafa verið heima í umrætt sinn. Kvaðst hann kannast við manninn og kallaði hann D.

Vitnið P leigubifreiðarstjóri hefur skýrt frá því, að það hafi verið að aka með varnaraðilja í bifreið sinni dag einn haustið 1964. Varnaraðili hafði verið við drykkju um nóttina og var enn með áfengisáhrifum. Varnaraðili hafði orð á því, að verið væri að kenna sér barn, en það gæti ekki staðizt, að hann ætti það, þar sem kona sú, er hlut ætti að máli, hlyti þá að hafa gengið með í 1 ár. Vitnið kveðst hafa rætt málið við varnaraðilja. Stakk hann upp á því, að þeir skyldu fara í Suðurgötu . . . , þar sem barnið væri, til að sjá það og gæti vitnið þá sannfærzt um, að það væri ekkert líkt honum. Var nú ekið að Suðurgötu . . . , og fór varnaraðili þar úr bifreiðinni, en vitnið varð þar eftir að það

minnir. Nokkru síðar kom varnaraðili aftur, og var þá lítill drengur með honum. Vitnið fór nú með varnaraðilja heim til móður hans, og fór hann þar inn með drenginn. Eftir nokkra stund kom hann aftur og ók vitnið að Suðurgötu . . . , þar sem drengurinn varð eftir. Vitnið kveðst ekki muna eftir því, að varnaraðili gæfi drengnum leikföng eða sælgæti. Vitnið kveður varnaraðilja hafa haft orð á því, að hann væri mest hissa á því, að verið væri að kenna honum barn, sem orðið væri 3 ára gamalt, en hann hefði aldrei heyrt neitt getið um áður.

Samkvæmt blóðflokkarannsóknum þeim, sem gerðar hafa verið, er ekki unnt að útiloka varnaraðilja frá faðerninu, en niðurstöður þeirra eru sem hér segir:

	Aðalfl.	Undirfl.	C	D	E	c	e
Sóknaraðili	O	MN	+	+	-	-	+
Barnið	O	N	+	+	-	+	+
Varnaraðili	O	MN	-	+	+	+	+
H	A ₁	MN	+	+	-	-	+

Barn sóknaraðilja var við fæðingu 4.250 gr. að þyngd og 59 cm að lengd.

Leitað var umsagnar borgarlæknis í Reykjavík um það, hvenær barnið geti verið komið undir. Segir svo í umsögn hans, dags. 20. apríl s.l.:

„Af þyngd barnsins og lengd við fæðingu, sbr. vottorð ljósmóðurinnar, dags. 5. þ. m., má ráða, að barnið hafi verið fullburða, er það fæddist.

Meðal meðgöngutími fullburða barns er talinn vera 271 dagar með 11 daga misvísun til eða frá. Samkvæmt því ættu mestu líkur að vera til, að umrætt barn sé getið á tímabilinu 1. til 23. jan. 1961.

Ef höfð er hliðsjón af þroska barnsins við fæðingu, getur það samkvæmt dreifingartöflu dr. Lindner's, Málmey, yfir þyngd og lengd nýfæddra barna verið komið undir einhvern tíma á tímabilinu 15. nóv. 1960 til 13. febr. 1961. Samkvæmt sömu töflum eru 831% líkur til að barnið sé getið á tímabilinu 13. des. 1960 til 16. jan. 1961.“

Eins og nú hefur verið rakið, hefur varnaraðili neitað að hafa haft samfarir við sóknaraðilja á getnaðartíma barns hennar. Hafa því ekki fengizt lögfullar sannanir fyrir samförum þeirra á þessu tímabili, svo að málsúrslit verða að velta á eiði, sbr. 213. gr. laga nr. 85/1936. Með hliðsjón af framburðum vitnanna, sem leidd

hafa verið í máli þessu, verður að telja málstað sóknaraðilja líklegri, og ber því í samræmi við nefnda lagagrein að láta málsúrslit velta á fyllingareiði hennar, þannig að vinni hún eið að því innan 2 mánaða frá birtingu dóms þessa á lögmæltu varnarþingi sínu, að hún hafi á tímabilinu frá 15. nóvember 1960 til 13. febrúar 1961 að báðum dögum meðtöldum haft holdlegar samfarir við varnaraðilja, skuli hann teljast faðir sveinbarns þess, er hún ól hinn 11. október 1961 og skírt var X, enda greiði hann þá með því meðlag frá fæðingu þess til fullnaðs 16 ára aldurs svo og fæðingarstyrk til sóknaraðilja og tryggingariðgjöld hennar fyrir árið 1961, allt skv. yfirvaldsúrskurði. Ef sóknaraðili vinnur eiðinn, skal varnaraðili greiða allan málskostnað.

Úr ríkissjóði hafa þegar verið greiddar vegna máls þessa kr. 1.975.00. Enn fremur verður greidd úr ríkissjóði þóknun skipaðs talsmanns sóknaraðilja, Inga Ingimundarsonar hæstaréttarlögmanns, kr. 5.000.00. Ber samkvæmt þessu að dæma varnaraðilja til að greiða 6.975.00 kr. í málskostnað, er renni til ríkissjóðs.

Verði sóknaraðilja eiðfall, á varnaraðili að vera sýkn af kröfum hennar í málinu, en málskostnaður skal falla niður.

Dómsorð:

Vinni sóknaraðili, K, innan tveggja mánaða frá birtingu dóms þessa á lögmæltu varnarþingi sínu eið að því, að hún hafi á tímabilinu frá 15. nóvember 1960 til 13. febrúar 1961 að báðum dögum meðtöldum haft holdlegar samfarir við varnaraðilja, M, skal hann teljast faðir sveinbarns þess, er sóknaraðili ól hinn 11. október 1961 og skírt var X, og greiða meðlag með því frá fæðingu þess til fullnaðs 16 ára aldurs þess, fæðingarstyrk til sóknaraðilja og tryggingariðgjöld hennar fyrir 1961, allt skv. yfirvaldsúrskurði.

Þá greiði varnaraðili málskostnað, kr. 6.975.00, er renni til ríkissjóðs, og er þar innifalin þóknun talsmanns sóknaraðilja, Inga Ingimundarsonar hæstaréttarlögmanns, kr. 5.000.00.

Verði sóknaraðilja eiðfall, skal varnaraðili vera sýkn af kröfum hennar og falli málskostnaður niður.

Dómi þessum skal fullnægja með aðför að lögum.